

skridt, der er sikret i EU-samarbejdet, ville kunne ødelægges, fordi nogle af de lande, der ønsker at tillade mere gift, mere forurening, mere svineri, frit kunne gøre det også med grænseoverskridende konsekvenser for andre lande. Det er en strategi, som er forkert ud fra et miljøsynspunkt, og det er en strategi, som ikke har meget international solidaritet indbygget i sig.

Det er også derfor, at Enhedslisten får nogle problemer med for alvor at få indflydelse på EU-politikken, for man ønsker på den ene side hele tiden nogle ting indført i Traktaten, men på den anden side ønsker man i virkeligheden, at Danmark meldte sig ud, gik endnu videre end Norge og helt frigjorde sig fra en EØS-aftale. Det må være konsekvensen, hvis man helt frit vil fastsætte sine egne standarder. Det betyder, at selv om der er mange lyde, når Enhedslisten går i nærkontakt med EU-spørgsmål, er partiet dybest set impotent, når det kommer til stykket.

Det centrale og helt afgørende i debatten i dag er, hvordan regeringen prioriterer sin forhandlingsindsats i de kommende få måneder, og hvad man opnår på regeringskonferencen. Der er allerede sket noget på miljøområdet. Der har været partier, som sagde, at det ikke var muligt. Venstre og De Konservative mente slet ikke, man kunne opnå fremskridt på området. Det har vist sig, at de partier tog fejl. Det har været muligt at sætte miljøet på dagsordenen på regeringskonferencen, og der er sikret nogle væsentlige fremskridt og forbedringer.

Jeg kan bare nævne, at en bæredygtig udvikling kommer ind i formålsbestemmelserne. Det er aldeles ikke uden betydning f.eks. i sager, der skal for domstolene, at man her kan henvise til en overordnet formålsbestemmelse. Der er tale om den tværgående bestemmelse om integration af miljøhensyn i andre politikker. Det er noget, vi har savnet meget på landbrugsområdet og på transportområdet. Det er ganske afgørende, at det kommer ind. Præciseringen af, at også Rådets og Parlamentets vedtagelser skal hvile på et højt beskyttelsesniveau, er væsentlig. Det er et stærkt forhandlingsinstrument. Endelig er der kommet den – må vi gå ud fra – forbedring, at miljøgarantien også omfatter Kommissionsretsakter.

Så vi er kommet et stykke ad vejen. Det er godt, og det anerkender SF, men der mangler noget, for at vi kan sige, at det er godt nok. Der mangler, som miljøministeren allerede har været inde på, at ny viden uden nogen som helst

tvivl skal kunne begrunde, at de enkelte lande kan benytte sig af miljøgarantien. Når vi ser for os en fremtid med mange flere medlemslande, hvoraf en del har et miljøbeskyttelsesniveau, der ligger betydeligt under det danske – og under det svenske og under det tyske – er det meget afgørende, at alle fremskridt på miljøområdet ikke nødvendigvis skal vedtages i EU, men at det enkelte land kan gå videre. Det er helt afgørende for at sikre dynamikken i miljø-samarbejdet i EU, at når man har udtømt forhandlingsmulighederne i EU, er der denne mulighed for, at de enkelte lande – nogle lande tilsammen – kan gå videre.

Vi mener også, det er ret afgørende, at den beslutning, enkelte lande måtte træffe om, at man nu ønsker at gå videre og opretholde en højere miljøbeskyttelsesstandard eller sundhedsbeskyttelse, ikke skal forhåndsgodkendes af Kommissionen. Det vil selvfølgelig altid være sådan i et forpligtende internationalt samarbejde, at der er en mulighed for, at tingene bedømmes af domstolene. Det er klart nok, og dér bør det være sådan, at bestemmelserne sikrer, at miljø i den endelige vurdering indgår med tilstrækkelig vægt, fordi, som den konservative ordfører var inde på, er det her jo en balancegang mellem miljøhensyn på den ene side og hensyn til at undgå tekniske handelshindringer på den anden side. Det kan man lukke øjnene for, men det forsvinder problemstillingen ikke af.

Det, der efter vores opfattelse er helt afgørende her, er at sikre, at når vi skal lave den afbalancering af miljø på den ene side og indre markedshensyn på den anden, får miljøet en stærkere placering, end det har i dag. Og det er bl.a. derfor, det er væsentligt at sige, at Kommissionen ikke skal forhåndsgodkende beslutninger i de enkelte lande om at bruge miljøgarantien.

Endelig skal jeg pege på et område, som efter vores opfattelse endnu ikke er tilstrækkeligt sikret i de papirer, der er kommet fra forhandlingerne, og det drejer sig om en sikker integrering af forsigtighedsprincippet i Traktaten. Det bør være sådan, at når der er rimelig tvivl om nogle ting, skal den tvivl komme miljø, sundhed og forbruger til gode. Det gør den ikke med tilstrækkelig vægt i dag.

På den baggrund vil jeg gerne spørge udenrigsministeren og miljøministeren, om vi kan få et klart tilsagn fra Folketingets talerstol i dag om, at netop miljøspørgsmålet – sikringen af miljøgarantien på de punkter, jeg har nævnt –